

CHVÁLA

nakladatelského

povolání

CHVÁLA
NAKLADATELSKÉHO
POVOLÁNÍ

Napsal a vydal
Ot.Štorch-Marien
jako soukromý tisk
pro své přátele
k desátému výročí Aventina

V PRAZE
MCMXXIX

Booket.cz
REPRINT

Copyright © Booket.cz

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nemůže být reprodukována, uložena v archivačním systému nebo přenášena v jakékoliv formě nebo prostředky na jiné médium, mechanicky, fotokopírováním, záznamem, skenování nebo elektronicky, bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Vydavatel

Titul CHVÁLA NAKLADATELSKÉHO POVOLÁNÍ, reprint soukromého tisku vydaného v Praze 1929 včetně původní ilustrace Jana Zrzavého, vydalo nakladatelství Booket.cz, jako svoji 13. publikaci. Vydání první.

© Booket.cz 2015

© Cover a typo Martin Motloch

CHVÁLA NAKLADATELSKÉHO POVOLÁNÍ

Když se ptali ve společnosti mladého Disraëliho jaký život považuje za nejžádoucnější, odpověděl bez váhání: „*Nádherný a nekonečný průvod událostí od mládí až ke hrobu*“.

Nuže tato devisa zcela vyjadřuje moji životní tendenci, jejíž uplatnění nalézám ve svém nakladatel-
ském povolání.

Neboť není dne, tkvícího nečinně, staticky a bez zájmu v časovém sledu. Není dne bez touhy, bez starosti a radosti. Stále se něco děje, stále se připravuje, předvídané a nepředvídané, a budoucnost se jeví jako veliké neprozkoumané území, neodolatelně vábící do svých tajemství k nebojácné expedici.

Před deseti lety jsem byl ostýchavým jinochem se srdcem plným žárného a dychtivého nadšení pro věci krásné a ušlechtilé.

Začínaje tehdy svou nakladatel-
skou dráhu nevěděl jsem mnohé:
jedno však bezpečně: že můj život
nebude nudný a jednotvárný. A za
to jsem nepřestal osudu děkovati.
Přede mnou ležela tabula rasa, če-
kající, aby byla popsána.

Moje začátky nemohly být skrom-
nější. Byl jsem nakladatelem, fak-
turistou, expedientem i zřízencem
v jediné osobě. Znal jsem velmi má-
lo lidí a ještě méně lidí znalo mne.
Nepřicházelo mně za těžko vláčeti
se s knihkupeckými balíčky po Pra-
ze: a konečně vždyť jsem si byl i in-
kasistou.

Již tehdy jsem však uctíval povolání
nakladatelské. Neviděl jsem
přirozeně do jeho praxe u svých

"velkých kolegů", ale již v těch mých miniaturních rozměrech obchodně i prakticky nezkušeného mladíka se mně projevovaly základní krásy povolání nakladatelského.

Přicházel jsem do styku s těmi, o nichž jsem dosud jen čítal a debatoval, jejichž knihy jsem znal ještě z nedávných tenkrát let gymnasijských. Polehoučku se mně otevíral svět, uzavřený většině lidí, ať již právem či neprávem obestíraný nimbem a aureolou. Stával jsem se jeho přímým účastníkem. Je-li mně i dnes, po deseti letech, každá nová kniha mého nákladu událostí v pravém smyslu toho slo-

va, má-li i dnes každá svou historii, přítomnost i budoucnost, se všemi svými atributy-což teprve tenkrát v prvních letech mého nakladatelování!

Představuji si malou suterenní místnost s vyhlídkou do šedivého dvora podskalského činžáku, s trčícími regály kolem dokola, se stolem u okna, na němž s chvějícími prsty byly kladeny první exempláře knih Čapkových, Karáskových, Sovových a všech ostatních, aby byly obestírány nesmírnou radostí z vlastní práce, práce jež měla již svůj řád, své předpoklady a podmínky. Práce, jejíž výsledky ležely přede mnou, laskány očima, milo-

vány srdcem a hlazeny rukama.
To, o čem bych se byl kdysi sotva
odvažoval snít, stávalo se skutkem.
Myšlenky, přiodívány vhodným
rouchem, rozcházely se mým přiči-
něním, mým prostřednictvím do
světa.

Aventinské knížky!

Byly mezi nimi i takové (Václave
Špálo, Vaše Babička byla první)
jimž jsem byl více než nakladate-
lem. A tak míjel rok a rok a narost-
lo jich deset.

Generální plán zrál léty; dnes je
jasný a přesný.

Nakladatel se za těch deset let
mnohému naučil. Je v každém pří-
padě velmi šťastný životním urče-

ním, jež si vymohl na svém osudu. Dnes už zná mnoho lidí a mnoho lidí zná jeho. Knížky s jeho nakladatelskou značkou mají dobrý zvuk a cestuje-li po vlasti, najde je stejně v Domažlicích jako v Užhorodě. Lidé mu píší a potvrzují, že těch deset let nežil nadarmo. Má jistý vliv na knižní trh a podařilo se mu přispěti k dobrému standardu české knihy - po stránce vnitřní i vnější. Mnozí lidé ho přirozeně nemají rádi. Vymýšlejí si hloupá podezření a bylo by jim příjemné, kdyby se mu stal malér. Než nakladatel je odhodlán nedopřáti jim toho potěšení.

Své přátele by rád ujistil o tom, že první desetiletí své činnosti považuje za průpravu a první kapitolu. Protože pak vyškrtl ze svého slovníku sloveso „zastaviti se“, má v úmyslu připojiti kapitoly další, mnohé a víc, neboť nakladatelské usilování se mu zdá jedním z nejbohatších těžišť světa. Doufá toho dosíci i od budoucnosti životního osudu svých dnešních dvaatřiceti let. Stal by se proto rád věřícím chiro-mantem, neboť mu četli z ruky, že bude dlouho živ:

pro svoje poslání, pro přátele a o všem i nepřátele a také pro své soukromé potěšení.

Je však přesvědčen, že v každou chvíli života by se nerozpakoval chváliti své nakladatelské poslání a děkovati za ně osudu.

A třeba neměl příliš rád sentencí a naučení, nemůže si odpustiti nepotvrditi na konec, že *největším životním štěstím je milovati své povolání.*

18. září 1929

CHVÁLA
NAKLADATELSKÉHO
POVOLÁNÍ

Soukromý, neprodejný tisk.

Napsal a vydal k desátému výročí
Aventina pro své přátele Ot. Štorch-
Marien s frontispicem svého portretu
od Jana Zrzavého z roku 1920
ve 400 číslovaných výtiscích. Vytiskla
jej v úpravě Františka Muziky
Průmyslová tiskárna v Praze VII
písmem středním Walbaumem
na holandském papíře

Booket.cz

**VÁŠ MOBIL SI ZASLOUŽÍ
NĚCO VÝJIMEČNÉHO!**